

Scribul

EUGEN DORCESCU

De când e lumea lume, se repetă
Enigma minunată de-a fi scrib.
De a fi scrib hieratic și celib,
Precum, în paradisul caraib,
Un zbor de pescăruș sau de egretă.

Frumos și pur, dușman al nimănu,
Neștiutor de vrajbă și de ură,
Pierdut în scriitură și-n Scriptură:
Așa își poartă candida-i făptură,
Blindat, zidit, în sihăstria lui.

Iar la sfârșit, strângându-și pana-n pumn,
Lăsându-i lumii râsetul și plânsul,
Pe veci „*diac tomnatic și alumn*”,
Nu trup, ci duh; nu flacăra, ci scrum,
Doar zeii-s mai fericite decât dânsul.